WASHINGTON D C

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXI. Ч. 151 — ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го СЕРПНЯ 1964 — 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 14, 1964 — No. 151 VOL. LXXI.

ДЖАНСОН ОБСТОЮЄ СТРИМАНІСТЬ В ЗАКОРДОННІЙ ПОЛІТИЦІ І В РАСОВОМУ ПИТАННІ

Ню Йорк. — В середу 12 серпня ц. р. президент Джансон прибув до Ню Йорку, щоб виголосити промову до учасників 87-річної конвенції Американської Асоціяції Адвокатів, що відбувається тут цього тижня. Промова Президента тривала 21 хвилину і їй прислухалося понад 3 000 адвокатів і їхніх гостей, зібраних у Великій балевій залі готелю Валдорф - Асторія. Головним мотивом промови президента Л. Джансона була конечність стриманости і правопорядку і в закордонних справах і в розв'язуванні расової кризи в себе дома. „Я переконаний — заявив Президент — що така сама відданість принципам правопорядку, як основи миру в цій країні, приведе також усіх нас ближче до миру між усіми країнами світу". Промову Президента перte перервали слухачі рясними оплесками 16 разів. Найбільше оплескувано те місце промови, коли Президент заявив, що він і його уряд будуть дотримуватися рішучости і стриманости в ужитті нуклеарної сили З'єднаних Держав Америки. Згадуючи про боротьбу з комуністичною агресією у В'єтнамі, президент Джансон — не називаючи по імені сенатора Голдвотера — ствердив, що „в ЗДА є деякі люди, які квапляться поширити там наявний конфлікт" і назвав погляди цього роду безвідповідальними, бо всі бездумні спроби в тому напрямку ведуть за собою ризико для життя мільйонів людей. Торкаю[...] расової проблеми у ЗД[...] [...]нт Джансон заявив, що [...] й порядок в цій країні зможуть б[...] збережені тільки тоді, ко[...] й урядові чинники і громадянство будуть продовжувати спільно працю для здійснення расової справедливости. При цьому, відповідаючи знову на погляди сенатора Голдвотера, ствердив президент Джансон, що ті, які намагаються затримати прогрес до рівности і в той же час обіцяють здійснення расового миру, обдурюють і себе і все громадянство. Головна частина промови президента Джансона стосувалася расової проблеми в ЗДА. Дуже рішуче й гостро засудив Президент і вбивства оборонців цивільних прав в південних стейтах і також останні негритянські заворушення в північних стейтах. „Ніде і нікому — не зважаючи навіть на всі хоч би й найбільш болющі причини; не можна дозволити порушувати право кожного американця на безпеку у власному домі, своєму підприємстві і на вулиці. Ми не дозволимо на те, щоб будь-яка частина ЗДА стала джунґлею, де слабі були б жертвами атак сильних. Цього роду акти мусять бути припинені й покарані, без огляду на те, де вони виникають: в Міссісіпі чи в стейті Ню Йорку".

Раск і МекНамара називають твердження Ґолдвотера „безвідповідальним"

Вашингтон. — Сенатор Беррі Ґолдвотер, кандидат на президента від Республіканської партії, промовляючи в Гершей, Па., сказав, що президент Джансон під час останньої кризи у Тонкінській затоці біля В'єтнаму дав розпорядження військовикам вжити при потребі кожну зброю, включно з атомовими бомбами. Таке виходило з заяви команданта Сьомої Фльоти, який повідомляв, що може вдатися „до кожного роду зброї". Державний секретар Дін Раск і міністер оборони МекНамара заперечили це припущення Ґолдвотера спеціяльною заявою, у якій, між іншим, сказано: „Інтерпретація сенатора Ґолдвотера є невірна і безвідповідна". З заяви Раска й МекНамари виходить, що президент Линдон Б. Джансон не давав уповноваження командирам Сьомої Фльоти користуватися атомовою зброєю в Тонкінській затоці. Як відомо, президентського наказу Сьомій Фльоті ніколи не було оприлюднено.

У двох містах стейту Ню Джерзі знову відбулися расові заворушення

Петерсон, Н. Дж. — Вночі з 12 на 13 серпня в індустріяльному місті Петерсоні знову вибухнули расові заворушення, дарма що посадник Френк Ґревес заявив, що він зустріне „силу силою". Заворушення розпочалися в негритянській дільниці міста о 9 год. вечора. Перша пляшка потрапила в авто, яким керував негр. Пляшки й каміння летіли на авта, на поліцаїв і на перехожих; декілька пляшок влучили в посадника міста, у фоторепортера місцевої газети та ін., а також у великі вітрини маґазинів. Поліція розганяла заколотників, переважно підлітків і молодь. Негритянські священики та лідери боротьби за громадянські права, які втратили контролю над масою, їздили автами й закликали негритянську молодь припинити заворушення. Все закінчилося пізно вночі арештом 16 ворохобників та вибитими шибами в багатьох крамницях. За 20 миль на південь, у місті Елізабет, вже другу ніч також тривали расові заворушення, у яких взяло участь до 700 негрів. Деякі кидали т. зв. „Молотов коктейл" — пляшки, налиті бензиною, інші каміння й порожні пляшки; ворохобники теж штовхали поліцистів. Заворушення скінчилося по 3-ій г. ночі арештом 18 осіб.

В АМЕРИЦІ

● **Дві великі організації в Ню Йорку** бойкотуватимуть плян примусового перевезення білих дітей до шкіл з негритянськими дітьми, бо така транспортація шкодитиме, природня річ, навчанню.

● **Рада Американської Безпеки** в Шикаґо оголосила заклик до уряду ЗДА поробити різні заходи для перемоги у холодній війні, заки СССР ще не зрівнявся силою із ЗДА. Рада, яку підтримують 125 університетів і коледжів, вимагає урядової допомоги для протикастрівських повстанців, посилення війни у В'єтнамі, озброєння усіх держав НАТО, в тому числі Західньої Німеччини, атомовою зброєю.

● **Сенатор Беррі Ґолдвотер**, кандидат на президента ЗДА, вже повністю контролює організацію Республіканської партії і плянує тепер призначити реґіональних директорів, які відповідатимуть персонально за проведення виборчої кампанії в кожному стейті країни.

● **Комітет Негайної Допомоги Кубі**, що працює в Ню Йорку, повідомив, що він одержав дозвіл переслати до червоної Куби різних антибіотиків на суму 11 000 долярів.

● **Конґресмен Вілліям Міллер**, кандидат на віце - президента ЗДА в наступних виборах від Республіканської партії, заявив, що кандидат на президента повинен мати таку саму поліційну охорону, що й діючий президент ЗДА.

● **Пані Ірл Бліч** вийшла з Демократичної партії і заявила, що буде підтримувати сенатора Ґолдвотера у виборах на президента. Вона була членом Конґресу і 8 років працювала в Демократичній партії.

Айзенгавер і Рокефеллер підтримують Ґолдвотера в його змаганні до Республіканської єдности

Герші, Па. — На конференції провідників Республіканської партії, що почалася тут в середу 12 серпня, республіканський кандидат на президента ЗДА сенатор Беррі Ґолдвотер виступив із запевненням, що він не буде підтримувати екстремістичних груп і тенденцій „ані з права, ані з ліва" і не поборюватиме програми Соціяльного Забезпечення, як також намагань до здійснення Акту про цивільні права з 1964-го року. Заявив також сенатор Ґолдвотер, що він підтримуватиме Об'єднані Нації в їх встановлених первісно завданнях. Водночас із цим Ґолдвотер запевнив учасників конференції, що він є за таким „кліматом" в Республіканській партії, в якому кожен із республіканських діячів почувався б вигідно, як у себе дома. В загальному промова сенатора Ґолдвотера була багато ліберальніша від його консервативних позицій, з'ясованих під час республіканської конвенції в Сан Франціско. Конференція Республіканської партії була закритою. В ній брали участь, крім колишнього президента ЗДА Д. Д. Айзенгавера і колишнього віце-президента Р. М. Ніксона, також суперники Ґолдвотера під час Республіканської конвенції губернатори Нелсон А. Рокефеллер та Вілліям Скрентон. Виголосив сенатор Ґолдвотер свою промову після наради з ген. Д. Д. Айзенгавером і Р. Ніксоном, відбутої в Ґиттисбурґу. Під час цієї наради, як це подав потім до відома на пресовій конференції Айзенгавер, сенатор Ґолдвотер зобов'язався дотримуватися основних політичних напрямних республіканської адміністрації в 1953—1961 рр. і що він призначуватиме членів свого уряду, зокрема державного секретаря і секретаря оборони, після попередньо консультації з провідниками Республіканської партії, в тому з ген. Айзенгавером і Ніксоном. Це, як заявив ген. Айзенгавер, усунуло в нього т. застереження, які він мав досі проти кандидатури сенатора Ґолдвотера. Підтримав Б. Ґолдвотера в його змаганні до єдности в Республіканській партії також губернатор Ню Йорку Нелсон А. Рокефеллер, якому Ґолдвотер обіцяв не виставляти інших кандидатів проти сенатора Кітінґа в Ню Йорку.

Двоє українських кіномистців у Ню Йорку працюють над документальним фільмом „Шевченко у Вашинґтоні"

Ню Йорк. — В одній з американських кіностудій у середній частині міста двоє українських кіномистців — режисер Юрій Тамарський і оператор та звукооператор, молодий кінофахівець з Канади, Славко Новицький, продовжують напружену працю над повнометражним документальним фільмом „Шевченко у Вашинґтоні". Цей надзвичайної історичної ваги кінотвір здіймали 7 українських та американських операторів хроніки, під керівництвом режисера Юрія Тамарського, колишнього співробітника Олександра Довженка, працівника Одеської і Київської кіностудій, автора багатьох фільмів в Україні й Бразилії. Йому допомагає в праці монтажу фільму молодий український фахівець кіна, п. Славко Новицький з Канади, який закінчив у Ню Йорку фільмовий факультет при Колюмбійському університеті із званням „мастер оф артс" в ділянках фільму, радіо і телевізії. Над супровідним текстом для диктора працює Леонід Полтава. „Шевченко у Вашинґтоні" — це кольоровий і звуковий фільм, у якому значна частина кадрів ітиме в супроводі записаних оригінальних промов на дедикації площі, під час відкриття пам'ятника Кобзареві 27 червня 1964-го року та на ювілейному бенкеті. Чудово знято багато сцен, в тому числі знамениту промову ген. Д. Д. Айзенгавера. Знято цей фільм на доручення Крайового Комітету Пам'ятника Шевченкові. Праця над ним потриває ще який місяць. З переглянутих уже змонтованих кадрів, повних сонця, кольорів і святкового піднесення стотисячної маси українців, можна зробити висновок, що фільм „Шевченко у Вашинґтоні" буде другим пам'ятником геніяльному співцеві свободи та великим вкладом в українське кіно за кордоном. З цього фільму - ориґіналу плянується зробити декілька кольорових копій, щоб розіслати їх для висвітлення по всіх українських громадах у ЗДА, Канаді, країнах Південної Америки, в Европі і Австралії. Один примірник фільму „Шевченко у Вашинґтоні" буде спеціяльно законсервований.

Стейт Коннектикат відзначає 70-ліття УНСоюзу

Ню Бритен, Конн. (І. Т.)— При співпраці Управи Об'єднання Відділів Українського Народного Союзу стейту Коннектикат і Управи 254-го Відділу в Ню Бритен, під керівництвом Василя Романишина в неділю, 16 серпня буде влаштований Союзовий День стейту Коннектикат. Свято відбудеться в Шуцен Парку, при Вустер вул. в Ню Бритен. В програмі передбачений виступ сенатора Т. Дада, стейтового асекураційного комішенера та інших достойників і діячів. Від Головної Управи УНС участь візьме головний Предсідник Йосип Лисогір і голов. радний Ярослав Гук. У мистецькій частині виступить група танцюристів „Тирса" з Гартфорду і друга Ню-Гейвен-Бріджпорт під керівництвом секр. Об'єднаних Відділів п. Василя Гіни. Передбачається масова участь союзовців і ширшого громадянства стейту Коннектикат.

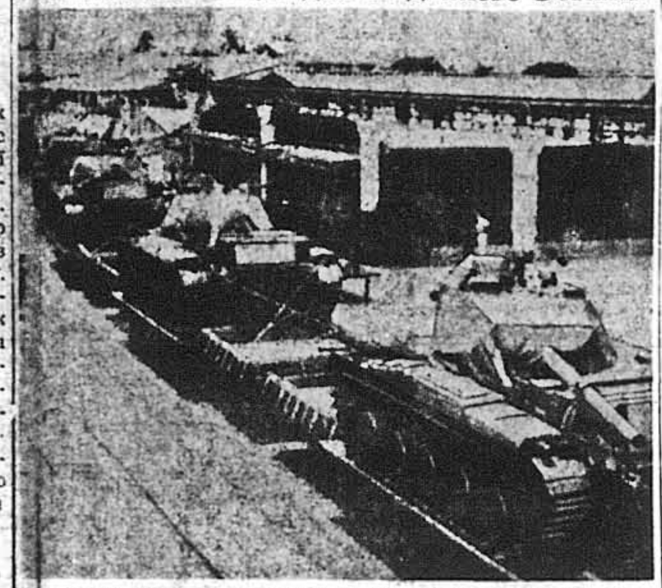
НА „СОЮЗІВЦІ" ВИСТУПАТИМЕ ХОР „ПРОМЕТЕЙ"

„Союзівка". Кергонксон, Н. Й. — Атракцією кінця тижня на цій оселі УНСоюзу в Кетскильський горах буде цієї суботи, 15 серпня ц. р. концерт відомого чоловічого хору „Прометей" з Філядельфії, що виступить під диригентурою Івана Задорожного. В програмі концерту — козацькі, маршові, ліричні та жартівливі пісні. В п'ятницю увечері і в суботу після концерту на „Союзівці" буде забава з танцями, до якої гратиме, як завжди, оркестра „Амор".

Аскольд Гайвас — „видатний член" свого відділу морської піхоти

Ірвінґтон, Н. Дж. — Місцевий „Геральд" інформує, що молодий рекрут Аскольд Гайвас, син відомих наших громадян Ярослава й Теодозії Гайвасів, був обраний на „видатного члена" свого відділу морської піхоти та підвищений до ранґи повного вояка після початкового рекрутського вишколу в Корпусі Морської Піхоти на Парріс Острові в Південній Каролайні. Вибір і звання є почесним відзначенням рекрута, який під час початкового вишколу „найбільше зблизився до характеристики ідеалу вояка морської піхоти" своїм характером, ініціятивою, провідництвом, виглядом і поведінкою та загальними здібностями". Перед вступленням до морської піхоти, Аскольд Гайвас був студентом Ратґерс университету в Нюарку.

АМЕРИКАНСЬКІ ТАНКИ ДЛЯ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ

У зв'язку з в'єтнамською кризою ЗДА вислали до Південного В'єтнаму більшу кількість військових літаків і танків, що мають бути вжиті у воєнних операціях проти комуністичних партизанів. На фото: вивантажені з кораблів американські танки в пристані Банкок.

ЗДА збільшать число своїх військовиків у Південному В'єтнамі

Сайгон.— З'єднені Держави мають тепер на території Південного В'єтнаму круглo 20.000 своїх військовиків, які головно займаються вишколюванням південно-в'єтнамських рекрутів і вояків, які не вміють орудувати новітньою зброєю. Американські вояки вишколюють пільотів та товаришать південно-в'єтнамським військам в їх походах проти партизанів, бувають командувати південно - в'єтнамських командантів. Однак американські старшини не мають права безпосередньо командувати північно-в'єтнамськими військовими частинами і коли в'єтнамський старшина відмовляється слухати американського, то на це нема ради. Американці переводять теж радарну, комунікаційну і іншу фахову службу. Найвідповідальнішу роботу мають 700 фахівців американського т. зв. Спеціяльного війська, вишколеного спеціяльно для боротьби проти партизанів. Це число має бути подвоєне. Ці американські військові фахівці організують самооборону в різних півд.-в'єтнамських селах і оселях, при чому спершу мусять з'єднати собі довір'я автохтонів.

Туреччина припинила розвідчі лети над Кіпром

Анкара. — Турецький уряд рішив піти назустріч проханню Об'єднаних Націй і припинив розвідчі лети над Кіпром, на які кіпрсько - грецький президент Макаріос обурювався, як на порушування суверенности Кіпру. Туреччина застерегла собі, що вона, припинивши бомбардування Кіпру, буде продовжувати розвідчі лети, щоб перевірювати, чи кіпрські греки не готовляться до нової атаки проти кіпрських турків. Припинення тих летів вважається за примирливий жест Туреччини, що може допомогти до прискорення розмов мирового посередника Об'єднаних Націй, фінського дипломата Сакарі Туоміої, який від сімох місяців старається довести Кіпр, Грецію і Туреччину до тривкого порозуміння щодо долі Кіпру і його національних частин населення — грецької і турецької. Хоч Греція проголосила, що вона — у випадку відновлення бомбардування Кіпру турецькими літаками — вишле проти турецьких літаків власні літаки, проте загально твердять, що Греція не вдоволена політикою і поведенням кіпрського президента Макаріоса, який усупереч попередньому порозумінню заатакував турецькі села на Кіпрі, спричинивши цим гостру кризу.

Помер англійський письменник Айен Флемінґ творець типу агента розвідки

Лондон. — В минулу середу 12 серпня ц. р. помер в Лондоні на удар серця на 56 році життя один із найпопулярніших сучасних письменників світової марки, Айен Флемінґ, якого 12 авантюрницько - шпигунських повістей розійшлись у 18 мільйонах примірників і були перекладені на 10 мов. Флемінґ створив тип британського розвідчого агента Джеймса Бонда, агента 007 британського штабу; фікційна постать Джеймса Бонда стала такою популярною, як колись постать Шерлока Голмса, придумана Конаном Дойлем. Сам Флемінґ, син колишнього парляментарного посла з консервативної партії, який згинув у першій світовій війні, був морським старшиною та пресовим кореспондентом у Москві, поки не присвятився цілком письменницькій діяльності. З його повістей створено фільми „Доктор Ні" і „З Росії з любов'ю" — у цьому останньому фільмі Флемінґ представив першорядно диявольську систему совєтської світової змови із знаменитими типами большевицьких агентів - терористів.

З британської в'язниці втік поштовий бандит

Лондон. — Спільники і приятелі засудженого недавно на 30 років в'язниці одного з винуватців нападу на поштовий залізничний амбулянс з 8 серпня 1963 року, Чарльса Вілсона, визволили його з одної з найбільш бережених британських в'язниць в Бірмінґгемі. Здогадуються, що в тій змові було найменше трьох мужчин. Змовники мали підроблені ключі до брами і різних дверей у в'язниці. Вони заскочили, роззброїли і зв'язали одного з сторожів. До середини в'язниці дістались по драбині з-зовні. Вілсона негайно передягли в цивільне вбрання та втекли з ним автом. По всій Британії поведено розшуки за втікачем. Суддя, засудивши його на 30 років в'язниці, пояснив, що цю високу кару наложено тому, щоб засуджений не зміг користуватись пограбованим майном. У тому нападі на потяг пограбовано 7 мільйонів дол., що їх не віднайдено.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ 96 ГЕЛІКОПТЕРІВ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В БОЮ

Сайгон. — У минулу середу 12 серпня ц. р. розпочалась одна з найбільших битв в кількарічній історії комуністичної партизанської війни у Південному В'єтнамі. 96 американських гелікоптерів перевезли тисячі південно-в'єтнамських вояків до насиченої партизанами частини джунґлі за 48 миль від столиці країни, Сайгону. Крім гелікоптерів, які служили не тільки за комунікаційний засіб для фронтових вояків, але і як безпосередня активна зброя — скорострілі, ракети, бомби, — у тій атаці взяли участь також численні бомбовики. Гелікоптери приземлювались на трудному терені тільки на 6 секунд, під час яких вояки вискакували відтіль і негайно починали наступ. Деякі гелікоптери займалися створюванням димової заслони проти партизанського наземного протилетунського вогню. З різних пунктів джунґлі посипався проти гелікоптерів скорострільний вогонь з замаскованих комуністичних позицій. Пільот одного гелікоптера, американський старшина, був поцілений в голову і згинув, — його товариш - американець встиг вхопити за керму і скерувати гелікоптер із убитим старшиною назад до бази. За першими вістками комуністичні партизани почали, з наближенням гелікоптерів до джунґлі, негайно подаватися назад і тому не було відразу великого контакту з ворогом. Південно - в'єтнамські війська почали запускатися вглиб джунґлі, але — за словами одного американського старшини — якщо ворог скрився і заляг у густій джунґлі, то годі ствердити, чи було там 200 чи 20.000 ворожих партизанів. Все ж, ця битва триватиме, мабуть, кілька днів, і щойно з її закінченням можна буде говорити про успіх чи невдачу тієї воєнної виправи державного війська проти комуністів. Майже одночасно в Сайгоні американський амбасадор, генерал Максвелл Тейлор, скликав пресову конференцію представників місцевої і закордонної преси, на якій він підкреслив конечність перерізати й контролювати шляхи, якими китайські і північно - в'єтнамські комуністи постачають вишколених в партизанській війні старшин, зброю, амуніцію і всякий виряд південно - в'єтнамським партизанам. Генерал Тейлор вказав на конечність внеможливлення партизанам їхнього постачання з-за кордону — безпосередньо з Північного В'єтнаму та через Ляос і Камбоджу — як один з найперших необхідних способів переборення партизанської акції. Однак він відмовився входити в подробиці. Так само він відмовився відповідати на питання політичної натури, щодо поширення війни проти Північного В'єтнаму і т. п. Зате він прославляв теперішній режим прем'єра генерала Нґуєна Хана.

Близько половини території в Конґо — в руках комуністичних партизанів

Леопольдвіль — Комуністичні партизани, чи пак партизанські банди ворогуючих конґолійських племен, використовувані комуністичними вожаками, зайняли вже близько половини всієї конґолійської території, при чому щораз виразніше виявляється плян систематичного ступневого завойовування тієї країни. Після того, як партизани зайняли третє найбільше в Конґо місто Стенлівіль, вони загрозили місту Маноно. Конґолійський прем'єр Мойсе Чомбе нахваляється, що його військо внедовзі відбере в партизанів Стенлівіль він заявив, що до того часу відклав свою заплановану подорож до провінції Катанґи, де був президентом. У східньому Конґо загрожене партизанами також місто Букаву. Чомбе вислав туди два бомбовики, щоб підтримати акцію державного війська і піднести його дуже низьку мораль. Так, наприклад, за звітами західніх кореспондентів, державне конґолійське військо отаборилось по кругому боці ріки навпроти зайнятого комуністичними партизанами міста Стенлівілю і не проявляє найменшого бажання перейти до протинаступу.

Американський генерал співпрацює з японським автономним соймом

Токіо. — На архіпелягу Ріюку, зокрема на острові Окінаві, що становить американську морсько-летунську базу, від останньої світової війни Америка виконує зверхню владу. У столиці Окінави Наґа має свою резиденцію американський високий комісар, який співпрацює з місцевим 129-членним соймом для островів Ріюкського архіпелягу та автономним тамошнім управлінням. Новим американським високим комісарем став генерал Альберт Вотсон, який з'явився на засіданні згаданого сойму та просив його членів і екзекутиву — тісно співпрацювати з високим комісарем ЗДА. Ген. Вотсон заявив, що він тісніше співпрацюватиме з центральним японським урядом та радо прийматиме всяку допомогу від того центрального уряду для добра островів Ріюку. Ген. Вотсон заявив теж, що ціллю американської політики є ступнево поширювати компетенції місцевого сойму і уряду. Ліві і праві екстремісти в Японії використовують перебування американців на островах Ріюку для антиамериканської кампанії. Одинокий в ріюкському соймі комуністичний посол використав нагоду появи генерала Вотсона для виголошення напастливої промови, після якої він зараз сам вийшов. Попередник генерала Вотсона, Пол Каравей, стрінувся з закидом, що він нехтує автохтонним соймом і правлінням та без порозуміння з ним видає розпорядки з силою закону.

У СВІТІ

● **У Марокко** згинув у перестрілці з поліцією лідер соціялістичного революційного підпілля, Ахмед Аґуліз, відомий, як Шеїх аль Араб. Він був засуджений 14 березня ц. р. заочно судом на смерть за плянування вбивства марокканського короля в липні минулого року. В минулому тижні марокканський військовий суд засудив на смерть знову шістьох арабів, як членів збройної банди, що прийшла на територію Марокка з-поза альжирського кордону.

● **У Совєтському Союзі** процвітає алькоголізм. Московський „Труд" повідомляє, що професори й наукові співробітники у Ростові над Доном зголосили збірну скаргу, бо в найближчому сусідстві їхнього дому є 12 шинків і крамниць продажу горілок, внаслідку чого є там постійні крики і авантюри.

● **Комуно - китайська преса** оприлюднила світлину американського пільота, лейтенанта Еверетта Альвареза, що його літак комуністи збили над Північним В'єтнамом під час минулотижневої відплатної американської акції проти тієї країни. Американські чинники признали, що той летунський старшина рятувався з поціленого літака парашутом і що комуністи схопили його в полон.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provide for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і mone orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Закон проти вбогости

Після п'ятимісячної законодатної процедури обидві палати Конгресу схвалили законопроєкт про боротьбу проти вбогости і після того гладко узгіднили невеликі розбіжності в обох текстах. Президент підпише цей закон ще цього тижня. Таким чином Уряд уповноважений зужити $947 500 000 на боротьбу проти вбогости в З'єднаних Державах Америки.

Виходячи із засновку, що найпершою причиною вбогости є безробіття і що найбільший відсоток безробітних припадає на молодих людей без фахових кваліфікацій, названу суму призначено в першу чергу на вишколювання молодих осіб обох статей для різних фахових робіт. На листопад цього року має бути готових 20 вишкільних таборів, в серпні наступного року — 150 таборів з кругло 200 вихованцями в кожному. Отже щороку мають вишколювати коло 30 000 молодих осіб, які не дістали були належної шкільної освіти, що відкрила б їм двері до заробіткової праці. Далі, з названої втрої суми мають давати стипендії потребуючим студентам коледжів, позики бідним фармерам і дрібним купцям, позики містам на поліпшення відносин в найбідніших дільницях та допомогу тим обширам країни, які щороку падають жертвою стихійних катастроф. Із схваленого закону має скористати також Крайовий Корпус Миру, покликаний до життя для праці в різних ділянках харитативно - суспільної служби і допомоги місцевим громадським чинникам у поборюванні жалюгідних явищ бідности.

Ці благородні цілі нового закону вимагають загальної підтримки збоку всіх людей доброї волі. Його значення не обмежене соціяльно-економічною стороною. Він матиме напевно теж поважне політичне значення, бо президент Л. Б. Джансон, як кандидат Демократичної партії в найближчих виборах, напевне покликуватиметься на цей закон, як і на закони про зменшення прибуткового податку, про державні харчові картки для незаможних і інші заходи, як докази старань демократичного Уряду для найширших верств народу. Республіканська опозиція зголошувала закиди, наче взагалі ввесь той закон про боротьбу проти вбогости придумано з тактично - виборчих мотивів. Речники Уряду рішуче заперечували цьому, орудуючи слушним, речевим аргументом: рішальним моментом для оцінки кожного закону є його практична корисність.

Схвалений тепер закон подає тільки загальну суму, що її розподіл має бути щойно визначений. Тому й реалізування цього закону почнеться щойно восени цього року, а його практичні висліди можна буде ствержувати аж після довшого часу. Це її природа: бідности не можна „скасувати" ніяким документом і боротьби проти бідности не можна завершити впродовж днів, тижнів чи місяців. Самі оборонці цього законопроєкту вказували в ході конгресових дебат, що його найважливіше значення в офіційному визнанні, що в З'єднаних Державах, країні найбільшого у світі добробуту, існує також нужда серед мешканців занедбаних міських дільниць, і що країна пора боротьбі цієї бідности повести плянову, систематичну й послідовну боротьбу.

Шлях до переборення бідности в народі — довгий, трудний і важкий. Годі обманювати себе міражами раю на землі, в якому всі люди будуть зрівняні своїм маєтковим станом і всі житимуть в достатках. Але треба зробити те, що лежить у межах спроможности держави і громадянства: підвести рівень освіти найнижчих верств населення, збільшити число варстатів праці, дати змогу бідним людям жити у пристойних домах, — вживати всіх доцільних засобів для зменшення людської бідности.

Перша енцикліка Павла VI

Опублікована 10-го серпня цього року і датована днем 6-го серпня ц. р. перша енцикліка Папи Павла VI під назвою „Ecclesiam Suam..." привернула увагу світової опінії порушеними в ній проблемами церковного, внутрішньокатолицького і загального, світового порядку.

У першій групі проблем, що стосуються головним чином внутрішнього життя Католицької Церкви і її взаємин з іншими християнськими Церквами, Папа Павло VI з'ясував принципи й напрямні, що є головними темами нарад і дискусій на Вселенському Соборі, заключна сесія якого відбудеться восени цього року. Це — справа реформи Католицької Церкви, відповідної до змін в сьогоднішньому світі, як теж поставлені Ватиканським Собором „дезидерати єдности християнських Церков, що знайшли свій вияв в участі їхніх обсерваторів у нарадах Собору і в спільних дискусіях про свободу релігії, людське братерство, справедливий суспільний лад і добробут, як також про інші спільні ідеали. Щодо церковної єдности, то Папа Павло VI підкреслив, що головною у намаганні її здійснити мусить бути те, що єднає всіх християн, а не те, що їх ділить, стверджуючи водночас із цим, що не може бути в контактах з представниками інших віровизнань мови про те, щоб Католицька Церква відступала в чомусь від своїх основ, на яких вона побудована.

Специяльно важливою, особливо в нинішній час міжнародного напруження і воєнних загроз в різних частинах світу, була заява Папи Павла VI про готовість Католицької Церкви інтервеніювати всюди там, де є для цього нагода, щоб допомогти ворогуючим сторонам знаходити чесну і дружню, братерську розв'язку їхніх спорів.

Найбільш актуальним і далекосяглим у наявній ситуації є засудження Папою Павлом VI комунізму й інших атеїстичних систем, що прийшли до голосу в нинішньому світі і намагаються відтягнути від основ віри в Бога, на якій побудоване все людське життя і його розвиток на Землі. Надявність атеїстичних систем у світі, їх пропаганда безбожництва і ставлення ними атеїзму в основу виховання і політичної поведінки назвав Павло VI найважливішою проблемою нашого часу. Побудовані на атеїстичних принципах політичні системи спрямовані на знищення основ і коріння сучасного суспільного ладу і людської свободи. Тому Католицька Церква примушена рішуче боротися з цією загрозою для найвищих правд людини, і це спонукало теж Папа VI, як і його попередників, виступити із засудженням ідеологічних систем, „які заперечують Бога і переслідують Церкву, систем, що їх часто ідентифікують з економічними, суспільними та політичними режимами, між якими головним і провідним є атеїстичний комунізм". Стверджуючи неможливість будь-яких дискусій і розмов з представниками „атеїстичних режимів". Папа Павло VI подав, як приклад, існування під тими режимами „Мовчазної Церкви", яка говорить до світу тільки своїми стражданнями, що їх „вона зазнає разом із поневоленим і здеградованим суспільством, духові права якого знищені тим, хто контролює його долю". При такому стані справ кожна розмова з репрезентантами „атеїстичних режимів" була б „голосом у пустині", даремною і безуспішною.

Глибоким і правдивим з'ясуванням принципів і позицій, що на них стоїть провід Католицької Церкви, перша енцикліка Папи Павла VI являється одною з найважливіших з релігійного і політичного погляду енунціяцій Голови Католицької Церкви, голосом, який не залишиться „голосом у пустині", а до якого мусітимуть прислухатись і друзі і вороги.

ВОЛЯ ДО ПЕРЕМОГИ

Колишній віце - президент Річард Б. Ніксон у написаній для серпневого числа „Рідерс Дайджесту" великій статті досліджує атмосферу дефетизму в політичному світі і визначає курс, який мав би принести, на його думку, перемогу над комунізмом в Азії.

„У джунглях і на рижових полях Південного В'єтнаму, — пише Ніксон, — З'єднані Держави втягнулися у війну проти комуністів В'єт Конгу. В цю війну ми вгатили вже понад мільярд долярів. У цій війні втратили життя 230 американських вояків. І що принесли нам усі ці зусилля і вся ця посвята, крім устроїти протижну, як великодержави?

Протягом останнього року, — пише Ніксон, — наші вигляди у Південному В'єтнамі незмірно погіршали. Час від часу ми демонстрували перед цілим світом, що не маємо дійсного наміру виграти цю війну. Натомість ми намагаємося встановити непевну рівновагу — не зовсім виграти і не зовсім програти. Внаслідок цього наші союзники в Азії втратили до нас довір'я.

Пригадуючи виступ сенатора Вілляма Фулбрайта, який вимагав від уряду ЗДА поступливішої, лагіднішої політики супроти комуністів, і н'язуючи до визнання Пейпінг Францією, Ніксон заявляє, що для політичних лідерів Азії, це було тяжким ударом, який породив у них страх, що червоний Китай „вийшов на гребінь хвилі майбутнього".

Убивство південнов'єтнамського президента Нго Дін Дієма в листопаді минулого року, — на думку Ніксона, захитало репутацію ЗДА в усій Азії. „Це убивство, — пише він, було найчорнішим моментом в історії американської дипломатії. Ми не смієсмо відпекуватися відповідальности за те, що сталося. Для наших союзників це значить, що ЗДА використовують друзів лише доти, поки вони служать їхнім цілям, а далі дають їм гинути..."

„Я недавно, — пише Ніксон, — переїхав через усю Південно - Східню Азію — від Пакистану до Бірми, через Тайленд, Ляос, Південний В'єтнам, Малязію і Філіппіни до Японії. Я говорив з більшістю державних провідників і багатьма звичайними громадянами тих країн. Майже всі військовики, з якими я розмовляв приватно, заявляли, що ми з кожним днем програємо війну. Але всі вони певні, що ми можемо виграти".

Що ми повинні зробити, щоб виграти цю жорстоку війну — і виграти рішуче? — питає Ніксон. І відповідає: — Ми мусимо визнати, що стоїмо у боротьбі не на життя, а на смерть, у боротьбі, яка розгорнулася далеко поза межами В'єтнаму, і що лише наша перемога може забезпечити свободу.

Ніксон вважає, що наявна ситуація дає ще небувалу догідну нагоду відкинути геть комуністичну навалу не лише з Південного В'єтнаму, але й з цілої Південно - Східньої Азії і навіть з цілого світу.

Що може статися, — запитує Ніксон, — якщо ми виїдемо з Південного В'єтнаму?

Війна в Південному В'єтнамі проти комунізму, подібно, як війна в Кореї 15 років тому, лиш одна битва у воєнній кампанії в Азії. Від долі Південного В'єтнаму залежить доля Азії, бо ця країна — немов би гребля на величезній ріці. Перемога комуністів неминуче означала б, що червона повінь уже почалася. Далі прийшла б утрата Ляосу, Камбоджі, Тайленду, Малязії і Індонезії, яка лежить за 45 миль від Філіппін — на порозі Австралії. А як Японія?

Перемога комуністів у Південно - Східній Азії визначила б граничну лінію між двома світами від бігуна до бігуна. І протягом ночі З'єднані Держави перестали б бути світовою потугою. Американські кораблі й літаки могли б плавати й літати лише в просторах поза тією лінією — за дозволом комуністів. І чи міг би хто сумніватися, що перше, як це сталося б, ЗДА втягнулися б у велику, якщо не світову, війну?

Звичайно, — пише Ніксон, — дехто може сказати, що такий образ майбутнього занадто темний. Такі оптимісти твердять, що можна осягнути угоди з нашими супротивниками, і вони задовольнилися б Південним В'єтнамом. Це ставить на черзі справу — „невтралізації".

Як на приклад небезпеки невтралізації, Ніксон вказує на Ляос, звідки постали всі турботи. У 1961 і 1962 роках багато говорено в ЗДА про стратегічну важливість Ляосу. Тоді вважали, що ту маленьку країну треба боронити проти комунізму за всяку ціну. Ляос став символом американської політики „втримування лінії". Але як ту лінію втримано?

У Ляосі ЗДА зробили помилку, яку робили вже багато разів перед тим. „Ми, — пише Ніксон, — вірили комуністам у Ляосі. Нашу делеґацію на чолі з Аверелом Гарріменом у липні 1962 р. в Женеві переконали провести експеримент з невтралізацією, і ми підписали урочисту угоду і негайно відкликали з Ляосу 800 своїх дорадників - інструкторів. За тою самою угодою комуністи зобов'язалися відкликати 10-000 вояків В'єт Міна. Ми чесно додержали угоди, але комуністи зламали її і почали нові атаки. Чи може бути щось більше безглузде, як укладати нові невтралізаційні договори з ворогами? Невтралізація в мові комуністів означає: ви забирайтеся, а ми залишаємось!

Люди, з якими я говорив в Азії, — пише Ніксон, — бояться, що З'єднані Держави, втомившись у боротьбі, залишать В'єтнам. Це була б не лише втрата В'єтнаму, — сказав мені голова одної із азійських держав, — це було б велике нещастя для Америки. Захід просто не сміє дозволити собі на таку поразку. Ще одна така поразка і повсучий комунізм стане галопуючим комунізмом.

Якщо ми колинебудь стримаємо наступ комуністів у В'єтнамі — саме тепер для цього нагода. Економічні неуспіхи в Китаї та Північному В'єтнамі загальновідомі, як загальновідомі успіхи в Тайвані і на Тайвані. Комунізм може поширюватися тепер тільки силою — інфільтрацією, терором, убивством з-за рогу і підривною діяльністю.

Під оглядом мілітарним комуністичний світ є поділений. Совєтська Росія і Китай тепер — люті вороги. Москва не хоче, щоб Китай зростав на силі і поширювався. Цей глибокий поділ між противниками вільного світу зменшує небезпеку, що війна у В'єтнамі може обернутися на глобальну війну. Без допомоги Москви червоний Китай є третьорядною мілітарною силою. Отже, коли ЗДА справді хочуть зв'язати партизанів в Азії — саме тепер настав для цього слушний час.

Я рішуче проти уживання для цієї цілі атомової зброї будь-якого роду, — пише Ніксон. — Ми можемо виграти війну у В'єтнамі без цієї зброї. Але це не значить, що ми можемо осягнути перемогу без офензиви. Червоні партизани у Південному В'єтнамі виграють тільки тому, що їх підтримують людьми і зброєю з Ляосу і Північного В'єтнаму. І тому саме тепер ми мусимо пригадати стратегію генерала Мек-Артура в Кореї, який вважав за конечне атакувати ворожі становища по той бік ріки Ялу. Цю його стратегію у Вашингтоні відкинули, боячись втягнути у війну Китай і Росію. Я думаю, що це була помилка.

Яку тактику мусимо застосувати? Це вже справа військовиків. Але я вважаю, що ми мусимо скріпити летунські сили Південного В'єтнаму в такій мірі, щоб вони могли розбомбити усі дороги, мости та інші лінії постачання, що ведуть до Південного В'єтнаму. При цьому треба поширити партизанську війну поза кордони тієї країни і бити ворога на півночі.

Це — проблема не лише тактики і стратегії. Це проблема волі і моралі. Ми мусимо перейнятися волею до перемоги в цій війні всіма засобами. А ціллю південних в'єтнамців має бути — вільний Північний В'єтнам, це ґрунт для цього сприятливий. Комуністи принесли в ту країну голод і злидні, і вони вже не говорять тепер про „щасливе життя". Натомість вони ширять чутки, що американці з Південного В'єтнаму ось-ось заберуться, і тоді комунізм затріюмфує в усій країні. Отже, народ Північного В'єтнаму повинен знати, що американці хочуть виграти в цій війні, і тоді він матиме можливість жити так, як живуть люди у вільному світі.

Єдиний спосіб уникнути великої війни — перемогти у малій війні. Історія вчить, що уряди, які відмовляються протиставити чоло агресії, скорше чи пізніше мусять його поставити, але завжди у невигідному для них місці і час.

В. С-ко

Антін Малюца

МИСТЕЦЬКИЙ МОЛОДНЯК

Перша виставка Нюйоркського відділу ОУМА мала на меті притягнути більшу кількість осіб, зацікавлених у мистецькій діяльності. Це була спроба поширити працю Об'єднання. Дальшим кроком до різничкування нашої діяльности було б поглиблювання праці певних груп з спорідненими зацікавленнями. Пригадуємо, не зважаючи на літній вакаційний час, провадили діяльність студенти, зорганізовані в Студентській Секції.

Тому, що українських мистців не еміґрації мало, не можна обмежувати організованої діяльности самими лише верхушками, знаними і визнаними, „тузами". Взагалі з мистцями - „родзинками", що зажадо брали участи в молодечому, студентському і громадському житті, страшенно тяжко знайти спільну мову в мистецьких і культурних справах. Звичайно кожний з них химерний, як прімабалерина, арбітрально критичний в справах, яких не досить знає і не хоче знати, вразливий, як мімоза, на саму думку, що хтось може важніти, окрім нього, єдиного, уважати ще когось іншого за такого самого мистця ...

Понад десять років тому, на початку 50-их років, була в Ню Йорку солідна група українців, студентів мистецтва. Вони росли, здобували собі признання як молоді мистці, але — вони переочили потребу створити і залишити по собі стабільну студентську організацію молодших від себе колег. В міжчасі пройшло через мистецькі школи Ню Йорку і околиці добрих два десятки молодих мистців, але по них і слід пропав, ніде не чути, ніде не видно. Приходиться починати наново.

Ніхто не ставить для цього будь-яких умисних перепон, а все ж не легко зрушити багатьох людей із стану байдужности і нерішености. Студент мистецтва на першому-другому році студій чомусь уважає, що він чи вона ще замало заавансовані, щоби їти в товариство старших мистців. На дальших роках студій ті, що спеціялізуються в ужитково - комерційному мистецтві або педагогіці, кажуть, що вони й так не будуть „файн артист" — чистими мистцями. Майбутні „чисті" мистці збираються аж тоді показатись, коли зможуть всіх інших „заганути в кут". Так минають часи студій, починається погоня за хлібом, приходять родинні обов'язки, і молоді люди, що не навіть не були молодими „вже чуються старими і зайвими.

Отож мала група — шестеро молодих людей — взяли ініціятиву в свої руки і створили Студентську Секцію при Нюйоркському відділі ОМУА в надії, що як зачнуть проявляти діяльність, то знайдуться зацікавлені приступити до готового діла. Може навіть дуже критично наставлені до перших проявів їхньої діяльности не обмежаться самими закидами щодо помилок і недотягнень, а спробують допомогти робити щось ліпше.

Щоб не було непорозумінь та зайвих претенсій до студентів мистецтва, треба добре усвідомити, що від студента не вимагати не якоїсь абсолютної сильнотної оригінальности, відразу готової чіткої індивідуальности, ані навіть якоїсь надзвичайности, а просто сучасної шкільної - академічної вбраякісности. Це значить, що звичайні шкільні завдання є модерним академічним втаємничуванням молодих людей в підставові проблеми мистецтва взагалі. Правда, багато з того, чого вони вчаться в школах, все ще здається експериментами сумнівної якости старшим мистцям, вихованим в інших часах та інших школах, або новаторським вибриками для частини публіки, не досить ознайомленої з сучасними мистецькими течіями. На ділі навіть найскладніші мистецькі проблеми мусять бути в школі зведені до відносно простих завдань, а більше чи менше вдалі їх розв'язки можуть бути ясні та зрозумілі так старшим мистцям, як і публіці.

Першим самостійним кроком Студентської Секції ОМУА буде влаштування вакаційної об'їздової виставки по таборах і осередках, де перебуває молодь — майбутня публіка молодих мистців. Це нехай запрошення збоку майбутніх мистців познайомитися з ними, вдержувати контакт і в міру росту молодих мистців рости з ними, в розумінні та сприйманні чимраз складніших мистецьких проблем та якісно вищих досягнень. Покищо вислані договорилися із СУМА і Пластом, отже побувають і на таборі в Іст Четгеме і в Елленвілі.

Перша їх мета дуже загальна і на далеку мету розрахована. Але є й ближчі і конкретні цілі. По дитячих і молодечих таборах завжди є певна кількість одиниць з особливими мистецькими зацікавленнями і дехто з них може згодом в житті вибрати мистецьку кар'єру. Незмінєнувага до самодіяльних музичних, малярських чи літературних аспірацій молоді може спричинити, що вони згодом, як дорослі громадяни і в професійні не знатимуть, як застосувати свої таланти в організованому культурному житті. Сподіваймося, що і виставка і перебування молодих мистців в ролі провідників-пояснювачів і тимчасових — „артіс ін резіденс" посилить зацікавлення загалу таборовиків, як і заохотить майбутніх студентів мистецтва нав'язати знайомство, а згодом й включитися в студентське та мистецьке життя і в майбутньому перебрати провід.

50 РОКІВ ТОМУ

Цісарські ім'янини і Усусуси

Карпати. — Початок грудня 1914-го року. Наш 1-ий курінь УСС належить до складу 129-ої бриґади, що складається здебільша з мадярів. Командант бриґади полковник Дирда — мадяр, його адъютант капітан Кватерник — хорват.

На цісарські ім'янини 2-го грудня 1914 року прийшов з бриґади наказ, щоб всі частини, які стояли в резерві, зібралися на поляні за фронтовою лінією. На фронті спокій.

Ранком на означену годину наша 1-ша сотня Р. Дудинського вимаршувала на поляну, де вже уставлялися в колони мадярські сотні. Команда „в колони", „вправо чолом" — і ми також в колонах.

На трибуні мадярський капелян править Службу Божу. Після того довгенько по-мадярськи промовляє, а ми, хоч не розуміємо, у відповідних хвилинах, разом з мадярами, кричимо тричі „ура-ура-ура!" Після промови та після нарад із старшинами цей самий капелян промовив до нас по-польськи приблизно так:

— Українці! Усусусів тоді інакше не називали як Украйне - українер). Ваше Польско забрав ворог. Ваші дома, ваші мами, тати, брати і сестри там, за ворожими окопами. Але ви станете муром і не пустіть москаля дальше, бороніть мадярський край до останньої краплі крови!

— Ат жіє Австрія! (ура-ура-ура!).

— Ат жіє Мадяр - оршаг! (ура-ура-ура!).

— Ат жіє польска Україна! (Тут стрільці ні пари з уст).

На трибуні рух між старшинами. Що сталося?

Виступає кап. Кватерник, перепрошує по-хорватськи, що той капелян, мовляв, не зрозумів нас і несвідомо образив.

Так то 50 років тому навіть наші сусіди не знали нас, Галичину називали Польсько, а Україна — це для них щось ніби гонведи чи гузари.

Андрій Прокоп'юк

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Федір Дудко

МОЯ МОЛОДІСТЬ

(СТОРІНКИ З АВТОБІОГРАФІЇ)

(22)

З великої кількости народів, що були під зверхністю царської Росії, найбільш упослідженими були жиди. Доступ до шкіл, як я вже згадав, був для них дуже обмежений, на державні посади їх не допускали, при війську вони мали найнижчі ранґи, але найбільшою кривдою для них була обмежена територія осілости. Жиди могли мешкати лише на Україні, на Білорусі, в Литві, в так званому Привіслянському Краї (землі, заселені поляками) та в Басарабії. Поза цими краями була царською владою установлена для них заборонна границя, яка називалася „чертою оседлости". Поза цією „чертою" жидам поселятися рішуче заборонялося. Отож, коли ми чуємо на еміґрації від деяких жидів, що вони походять із Росії, то це є абсолютним блефом і блудом: на чисто московських територіях із московським населенням, а також на Сибіру, жидам мешкати заборонялося. Допускалися з жидів туди у виїмковому порядку лише одиниці: зубні лікарі, яких у Росії було дуже мало, фармацевти та лікарі загальної медицини.

Річ зрозуміла, що до жидів, як до найбільш покривдженої національности, я відносився із щирими симпатіями й час від часу відвідував сходки Бунду. Належати до цієї партії я не міг, бо в члени її приймали тільки жидів. Питання, які обговорювалися на сходках, торкалися виключно інтересів жидівського населення Росії, але тому, що Бунд підточував основи всіма зненавидженого уряду, симпатії учасників сходок не жидівського походження були по стороні Бунду. Взагалі українська інтеліґенція, хоч була несвідома своєї власної національної приналежности, стояла по боці гноблених російським імперіялізмом народів, у тому числі й жидівського.

До Бунду належала знайома мені гімназистка 7-ої кляси Роза (прізвища вже не пригадую). Одного разу Роза, зустрівши мене на вулиці, запросила разом із нею відвідати кількох міських урядовців для збірки грошових пожертв на Україні в Росії. Місія була дуже небезпечна, але чи думав тоді 16½-річний хлопчина про небезпеку? Від двох дамів, яких ми тоді відвідали, дістали ми дуже мізерні датки, але один акцизний урядовець, батько, між іншим, мого товариша по клясі, пожертвував досить значну суму. Зібрані тоді гроші Роза взяла з собою для передачі до каси Бунду.

Учительський персонал у клясі, в якій я вчився, складався, як і в Глухові, переважно з українців. Учителем словесности був також українець. Якось, прийшовши до кляси, він сказав нам приготовитися до писання „класного сочінєнія" і дав тему: „Творчість Ломоносова і Державіна".

Обох цих московських поетів я не любив, не тільки тому, що їхня творчість була дуже вбогою, а головне тому, що вони, підлещуючись, писали хвалебні оди московським царицям. Державін навіть мав титул придворного поета.

Мені, дуже підігріта тоді на бундівських сходках ненависть до російського царату знайшла нагоду вилитися на сторінках зошиту шкільного „сочінєнія". Не роздумуючи довго, я накинувся на обох поетів, особливо на Державіна, за „раболєпство" і за пониження своєї людської гідности. Те, що я написав, було не шкільним „сочінєнієм", а повним сарказму й їдї політичним памфлетом. Не перечитуючи написаного, я згорнув зошит і віддав його вчителеві.

Минуло кілька днів. Учитель приніс зошити до кляси й почав роздавати їх учням. Я чекав нетерпляче на оцінку свого „сочінєнія", проте вчитель чомусь мого прізвища не викликував. Минула година і учитель після дзвінка вийшов на коридор. Я швидко наздогнав його й упімнувся за своїм „сочінєнієм".

— Ага, ага, читав, — зупинився вчитель. — За спосіб викладання думок мусів би поставити найвищу оцінку, але щодо самих думок, то автор їх, в разі, коли б ті думки дійшли до відома влади, дістав би дуже сувору кару. Отож зробимо так: ваш зошит десь пропав і вашого „сочінєнія" я не бачив. Чули?

Я хитнув головою.

— Але ні пісеньом нікому про це. У ваших же власних інтересах.

І він потиснув мені руку.

Цей стиск руки багато чого сказав мені. Учитель, значить, погоджується з моїми думками щодо творчости згаданих московських поетів, але...

Нікому про це своє „сочінєніє" з пошани до особи вчителя і з уваги на дане слово я не розповідав.

Час біг. Десь навесні, в суботу перед великоднім постом, наша гімназія впорядила в залях Народного Дому для своїх учнів і для гімназисток баль. Усі товариші, що жили в „общей квартирі" зо мною, пішли на цей баль, але я, тому, що не любив танечних забав, пішов у гості до одного колеґи-однокласника, що жив недалеко на приватному мешканні з своєю мамою. Цей колеґа під впливом своєї мами, старої революціонерки, виявляв великі симпатії до революційного руху, що скрізь тоді нуртував в інтеліґентських колах. Посидівши трохи в цього колеґи й поговоривши „по душі" з ним, я вернувся додому, але моя господиня несподівано повідомила мене, що хвилину тому був із „візитою" Михалап і, не заставши мене в хаті, занотував цю мою неприсутність у журналі.

Це аж підкинуло мене. То він, подлюга, значить, спеціяльно розшукував мене серед товаришів на балю, щоб сконстатувати мою там неприявність? І що ж? А що властиво за злочин вчинив я, що, замість дурного тупцювання ногами по підлозі в Народньому Домі, відвідав свого приятеля?

Господиня порадила мені негайно убрати на себе мундир і піти до Народного Дому.

— Покрутіться там трохи перед Михалаповими очима.

Я послухав її поради, пішов на баль і не тільки „покрутився" перед Михалапом, а навіть підійшов до нього й щось запитав.

Преосв. Кир Ярослав Габро поблагословив відновлену церкву в Денвер, Колорадо

В житті парохії подібно, як в житті людини, бувають небуденні події, які на довго запам'ятуються в пам'яті парохіян, і в історії даної парохії. Таку небуденну подію пережила парохія церкви Господнього Преображення в Денвер, Колорадо, в неділю 2-го серпня, коли до парохії загостив Преосв. Єпископ Кир Ярослав Габро, та довершив благословення нашої відновленої церкви. День благословення збігався з 10-літнім ювілеєм набуття церкви та відбувався на 4 дні перед Храмовим Празником, і все це надавало урчистості благословення особливої ваги та значення.

Про приїзд Преосв. Владики спвіщали також місцеві американські часописи „Ди Кетолік Реджистер" і „Ди Денвер Пост". То ж не диво, що на привітання Владики Ярослава в неділю біля церкви явилися не тільки парохіяни, церковний хор під управою п. Ярослава Нижника та пластова молодь в одностроях, але також відділ американських Лицарів Колюмба, із своїми барвистими одностроями та блискучими шаблями.

Преосв. Кир Ярослав прибув до Денверу в суботу 1-го серпня, в асисті Впреп. о. Прелата Володимира Паски. В неділю рано, о год. 7:30, Владика відправив в нашій церкві тиху Службу Божу, а о год. 9-ій рано почалось офіційне привітання Достойного Гостя: біля входу до приходства Владику зустріла процесія з о. Павлом Смалем — нашим парохом. Одягнені в українські народні одяги дівчатка — Аретка Масляк та Ірена Громик вручили Владиці китицю квітів, а від парохіян, традиційним хлібом і сіллю, привітали панове з Церковного Комітету — інж. Степан Масляк і Дмитро Дутчак.

Владика Ярослав пройшов від приходства до церкви з процесією поміж шпаліром пластунів, Лицарів Колюмба та вірних. Уставлений біля притвору церкви хор відспівав „Вітай нам, наш Архиєрею", а після того Владика поблагословив церкву із зовні та з середини. Після благословення почалась Служба Божа, відправляв о. Павло Смаль, а Владика і Впрп. Прелат о. Володимир Паска зайняли почесні місця біля іконостасу. Співав церковний мішаний хор під управою дириґента п. Ярослава Нижника. Це перший раз в нашій церкві наш о. парох читав св. євангеліє при салюті Лицарів Колюмба, що стояли на струнко з витягненими шаблями.

По короткій проповіді Преосвященний Кир Ярослав промовив до вірних українською, і потім англійською мовою. Владика склав своє щире признання та подяку всім тим, що своїми пожертвами причинилися до завершення побільшення і віднови Божого храму, називаючи Всч. о. Павла Смаля — місіонарем, який своїм великим трудом, а навіть фізичною працею найбільше причинився до успішного завершення цього діла. „Та лише побудувати храм Божий, є замало. Треба також цілий час дбати про духовий ріст нашої церкви" — казав Владика. „Ви зробите ще більшу прислугу Богові, коли котрийсь з ваших юнаків колись стане ось тут перед цим вівтарем, щоб відслужити його першу Службу Божу", говорив Владика та при цьому вказав на пекучий брак українських католицьких священиків. Складаючи подяку всім тим, що складають їхні пожертви на дієцезійний фонд, Преосв. Владика вказав на важливу ціль, якій цей фонд служить. Закликаючи до пошани і плекання свого рідного обряду, Владика сказав: „Ось і цим лицарям подобається наш чудовий обряд, і можете бути певними того, що кожен чужинець шануватиме наш обряд, коли ви самі шануватимете та зберігатимете його."

Після закінчення Служби Божої під спонтанний спів хору і вірних „О, спомагай нас Діво Маріє", Владика з процесією виходив з церкви. Стало жаль, що так, здається, скоро проминула ця радісна подія, але свідомість говорила, що нам залишається наша церква, яка наче острів стоїть на далекому південному заході просторої Америки. Острів, який завше служитиме прибіжищем для тих, що зберігають любов до рідного.

Коли пильно приглянемось нашому суспільно - громадському життю по менших громадах, то побачимо, що роля нашої церкви стає все важливішою в збереженні себе, як спільноти, перед якою стоїть важливе завдання. Не будемо наводити фактів, бо для того, хто належно та реально оцінює стан нашого сусп.-громадського життя, не потрібно їх наводити. Тому з певністю можемо сказати, що так, як колись наша церква на західніх землях України була остоєю проти насильного винародовлювання та проти всяких інших лихоліть, так і нині на еміграції вона сповняє важливе завдання і в будучому ще сповнить велику призначену їй місію.

Вкінці треба згадати і те, що „Ди Кетолік Реджистер" прислав на нашу врочистість фотографа і репортера. В „Кетолік Реджистер" була поміщена дуже гарна стаття з двома світлинами, зробленими в часі врочистої Служби Божої. Автор тої статті, описуючи привітання нашого Владики, зауважує, що наша пластова молодь була в одностроях з українськими емблемами, та що всі біля церкви говорили по-українськи. Крім американців, що прийшли вшанувати нашого Ієрарха, видно було д-ра Франка Ґраділя — голову чеської громади в Денвері. І тому мимоволі насувалось питання, чому то ми з нашими братами православними взаємно не вітаємо себе з нагоди таких подій? Американська католицька преса переповнена статтями, присвяченими зближенню католиків з жидами та протестантами. Католицькі, жидівські і протестантські провідники відбувають спільні конференції, обіди, відвідини і т. п. з метою зближення. А ми говоримо про соборність, та на жаль, на ділі її не практикуємо.

К. Крупський

Благословення церкви Господнього Преображення в Денвер, Колорадо.

Концерт хору УПЦ в Петерсоні

Прочитавши у „Свободі" з 18 червня запрошення проводу парафії укр. православної церкви св. Покрови з Петерсону до участи в духовному концерті хору ім. Стеценка, ми вибралися з Ірвінґтону до Клівфтону, Н. Дж., де концерт мав відбутись у місцевій євангельсько - лютеранській церкві. Був уже вечір, а ще докучала важка спека. При вступі до невеличкої гарної, і, як виявилось — дуже акустичної церкви, ми одержали мистецьки виконані програмки, приготовані пастором церкви Е. Р. Модіном, в яких сказано, що гостюючий хор виконає „релігійні гимни і молитви славних українських композиторів".

Точно о 8-ій вечора увійшли в церкву хористи, яких 25 осіб — мужчини й жінки різного віку, від зовсім старших до майже дітей з ніжними полтавськими вишивками на сорочках і блюзках. За ними увійшли дириґент проф. Шевчук і їхній парох о. Жарик. Пастор-господар теплими словами привітавши гостей, з очевидним стурбуванням оправдував спекою і духотою малу участь своїх вірних у цій імпрезі. Насправді ж більшість публіки творили його вірні, які в вечірніх одягах сиділи непорушно, слідкуючи з великою увагою за виконуваною хором програмою. Думаю, що вони були може й здивовані красою і динамікою виконання.

Концерт розпочався піснею „Тричі святий", Архангельського без акомпаніяменту. Були виконані: „Господи, помилуй" — Строкіна, із сопрановим сольом п-ні Макаренко; „Херувимська пісня" — Бортнянського; „Вірую" — Строкіна з баритоновим сольом п. Шевчука, „Ласки мира" — Виноградова, „Отче Наш" — Дубенського, „Страдна Мати" — Леонтовича, „Христос Воскрес" — Ведля та ін.

Співаки добре голосово опановані, слухово докладні, технічно знаменито приготовані, кожен дійсно співає і кожне знає докладно свою партію. В інтерпретації пісень видно талант дириґента і зрозуміння, працю та дисципліну співаків.

Після години майже безперервного співу, коли хористи сходили з підвищення, публіка ще сиділа на місцях, наче забула про духоту, нібн все прислухалась до чудової пісні. Пастор Модін признав, що був захоплений красою і мистецьким виконанням пісень, і запросив хор на другий концерт, запевняючи, що цей концерт заохотить його вірних прийти до церкви всією громадою.

Ми, відходячи, кинули вдячний погляд в сторону незнаних нам особисто о. Жарика, проф. Шевчука і хористів — за даровану нам годину душевної насолоди та за їх благородні зусилля пропаґувати серед американців наше хорове мистецтво.

Осип Слонівський

Українські телевізійні програми в Міннесоті

Міннеаполіс (мяд). Відділ УККА в Міннесоті надав через університетську телевізійну станцію ч. 2 в Міннеаполісі дві надзвичайно успішні програми - панелі.

Напередодні відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні 23 червня, була передана Шевченківська програма, в якій представлено нашого Кобзаря як поета, українського патріота та гуманіста. В панелі взяли участь д-р Раїса Данилюк, д-р Михайло Козак та д-р Володимир Анастазієвський. Програму збагатив мистецьким виступом із бандурою композитор - бандурист Григорій Китастий, заспівавши чудову нар. думу про Шевченка, у власному аранжуванні. Програма ілюстрована портретами, скульптурами та малюнками Шевченка, було подано інформації про пам'ятник у Вашингтоні та передано пісні на слова Шевченка у виконанні бандуристів. Програма справила таке велике враження, що того вечора телефони не вгавали поза північ із ґратуляціями та признанням.

У Тиждень Поневолених Націй, 14-го липня, Відділ УККА знову надав українську програму, на тій же станції. У панелі взяли участь, крім модератора, мґр. Петро Пишко та інж. Анатолій Гнєвний. Програму знову ілюстровано матеріялом із історії України, визвольних змагань, економіки тощо. Україну представлено у трьох різних картинах: в історичному аспекті аж до Української Держави 1918 р. (д-р Данилюк), з періоді другої світової війни і після неї (мґр. Пишко) та із господарського боку, як багату країну, але колонію Москви (інж. Гнєвний). Програму закінчено українським національним гимном. Слухачі вперше в Міннесоті мали змогу почути наш гимн та бачити на екрані Тризуб і український прапор. У програмі основний натиск було поладено на представлення України не лише, як поневоленого народу, але як поневоленої, колись вільної, держави із тисячолітньою традицією. Така програма була тимбільше до речі, бо кілька день перед тим на іншій телевізійній програмі з приводу Тижня Поневолених Націй різні народи називано державами, лише Україну чомусь названо... „територією".

Обидві програми УККА, Шевченківську та „Україна — Поневолена Нація", телевізійна станція записала на „відео" - стрічку і просила дозволу висилати наші програми до інших університетських станцій по всій Америці. Панелями обох програм модерував голова УККА в Міннесоті, д-р Михайло Данилюк.

Наскільки програми були корисними і наскільки панелісти підготовано та вміло вели свої ділянки, свідчить факт, що наспіло понад триста телефонів із признанням та багато листів. Еміґраційний архів університету Міннесоти висловив бажання мати програми у своєму офіційному каталозі. Чимало земляків дякували із сльозами в очах.

Такий успіх свідчить про дальшу потребу подібних програм та пробування українських культурних і політичних програм і на інших теренах. Відділ УККА в Міннесоті задумує цю справу далі проводити в життя.

Члени Управи Федерації ТУСК „Обнова" відбули авдієнцію у Владики Ярослава

Шикаґо. — Дня 22-го липня ц. р. в приміщеннях канцелярії Єпископського Ординаріяту в Шикаґо відбулася візита новообраної управи Федерації Товариства Українських Студентів Католиків „Обнова", осідком якої від тепер є місто Шикаґо.

Управа на чолі з головою Федерації п. Любомирою Маркевич привітала Владику Кир Ярослава і висловила в імені присутніх членів управи і всієї Федерації синівські почування відданости, а опісля поділилась з Владикою плянами управи на біжучий академічний рік. Владика виявив велику батьківську любов і зацікавлення життям „Обнови" і передав побажання найкращих успіхів і Божого Благословення для всіх студентів і їхніх родичів. В делеґації взяли участь: Любомира Маркевич, Марія Кульчицька, Ярослав Ґанкевич, Олег Коверко і Юрій Миськів.

Н. Н.

„Пожежа під дощем"

У статті під таким заголовком розповідається про те, що з минулого року всі парки України були позбавлені державної дотації і перейшли на самоутримання. У зв'язку з цим багато парків мають великі дефіцити, не мають чим заплатити оркестрам тощо, бо все залежить тепер від погоди. В більшости парків немає критих приміщень, а під дощ і старомодні духові оркестри танцювати „ніхто не хоче". Мін-во Культури УССР має під опікою 72 парки та 4 зоопарки, які в загальному минулого року дали 150.000 крб. прибутку, але багато парків дефіцитні й не одержують — за новим законом — жадної державної дотації. (За „Рад. Культурою" з 9 серпня).

Національний склад населення УССР

У журналі „Народна творчість і етнографія", ч. 3, як повідомляє „Радянська Культура" з 9-го серпня, надрукована стаття-огляд В. Наулка „Про національний склад населення Української ССР", — за матеріялами офіційних переписів населення, а також стаття „Шевченкове нове слово" покійного поета Максима Рильського. Це число журналу ще не дійшло з Києва за кордон.

НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ!

Оселі Українського Народного Союзу
в Кетскильських горах біля міста
КЕРГОНКСОН, Н. Й.

В найближчу суботу, 15-го серпня 1964 р.
— відбудеться —
КОНЦЕРТ
Чоловічого хору „ПРОМЕТЕЙ"
з ФІЛЯДЕЛЬФІЇ.
Дириґент: Іван ЗАДОРОЖНИЙ.
В ПРОГРАМІ:
Козацькі, історичні, маршові, ліричні та жартівливі пісні.

Кожної П'ЯТНИЦІ і СУБОТИ
ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ
ПРИ ЗВУКАХ ОРКЕСТРИ
„АМОР"

УВАГА СТЕЙТ КОННЕКТИКАТ!

ОБ'ЄДНАННЯ ВІДДІЛІВ У.Н.С. СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ
— влаштовує —
В НЕДІЛЮ, 16-го СЕРПНЯ, 1964 р. — 12 - 9 год.
СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ
з нагоди 70-ліття У.Н.С.
в Шіцен Парку, 265 Вустер вул. Ню Брітан, Конн.
(Shuetzen Park, 265 Wooster St., New Britain, Conn.)
В святі візьмуть участь визначні політичні діячі стейту Коннектикат, як також гол. предсідник УНС
п. Йосип Лисогір
В мистецькій програмі виступлять:
Група народних танцюристів „ТИРСА"
з Гартфорду;
Група танцюристів з Ню Гейвен-Бріджпорт
під керівництвом:
п. ВАСИЛЯ ГІНИ
ТА ІНШІ МИСТЕЦЬКІ СИЛИ.
ДОБІРНИЙ БУФЕТ! ОРКЕСТРА „КОНН. ТВІНС"
ЗАПРОШУЄТЬСЯ ВСЕ ГРОМАДЯНСТВО СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ ДО МАСОВОЇ УЧАСТИ!

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
влаштовує з доручення
УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ
в днях 5-го, 6-го і 7-го вересня 1964 р.

на кортах „СОЮЗІВКИ"
ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
за індивідуальні першості
УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на рік 1964
і за мандрівні нагороди
УНСОЮЗУ, УПРАВИ „СОЮЗІВКИ" та РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ"
в поодинокій грі:
ЖІНОК — ЧОЛОВІКІВ — ОЛЬДБОЇВ
ЮНАЧОК — ЮНАКІВ.
У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки) українського походження, яких Т-ва є членами УСЦАК.
Зголошення до змагань приймає:
Mr. Bohdan RAK
43-21 49th Street — Long Island City, N.Y. 11104
Телефон: TW 8-7685
до 27-го серпня 1964 р. Додаткових зголошень перед початком змагань не приймається, бо льосування відбудеться перед змаганнями на засіданні Комісії змагань в Ню Йорку. Змагуни чи їх Товариства подбають про замовлення нічлігів на „Союзівці". Замовлення проситься слати вчасно на адресу:
"SOYUZIVKA"
Ukrainian National Ass'n Estate — Kerhonkson, N. Y.
Спортові Т-ва виготовлять прапорці у красках свого Т-ва у виді прямокутника (2 х 3 фути) і передадуть їх проводові змагань. Побідники турнірів одержать нагороди та грамоти.
Збірка всіх змагунів в суботу, 5-го вересня 1964 року у „Веселці" — в год. 9 ранку.

на басейні „СОЮЗІВКИ"
ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ
ЖІНОК — ЧОЛОВІКІВ — ЮНАЧОК і ЮНАКІВ
ЗА ПЕРШОСТІ УСЦАК ТА МЕДАЛІ УНСОЮЗУ
Конкуренції будуть проголошені після замкнення зголошень.
До конкуренції юначок і юнаків допускається змагунів понижче 16 років.
Змагун може брати участь тільки у двох індивідуальних конкуренціях.
Зголошення до змагань проситься висилати до 3-го вересня ц.р. на адресу:
Mr. Bohdan RAK
43-21 49th Street — Long Island City, N.Y. 11104
Телефон: TW 8-7685
Змагуни подбають про замовлення нічлігів на „Союзівці" на час змагань:
"SOYUZIVKA"
Ukrainian National Ass'n Estate — Kerhonkson, N.Y.
Збірка змагунів — в год. 4:00, в суботу, 5-го вересня ц.р., коло басейну.
Клюбове точкування буде переводитися системою 5-3-1 у всіх конкуренціях, ґінці подвійно.

БЕРЕЖЕНОГО БОГ БЕРЕЖЕ!
— каже народна мудрість.
Ще сьогодні
ЗАБЕЗПЕЧИСЬ
АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
перед наслідками
▶ СМЕРТИ чи
▶ КАЛІЦТВА
в Українському Народному Союзі!

Життьове забезпечення це також ощадність. В потребі одержите позику на свою грамоту. Забезпечіться в Українському Народному Союзі.

У невимовному смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що 7-го серпня 1964 р. в Шикаґо помер по короткій але тяжкій недузі на 31-му році життя

бл. п. ВІКТОР ЮРЧЕНКО

родом з Маріюполя в Україні, ревний член хору „Боян" при катедрі св. Володимира, УАПЦ в Шикаґо, Філії ОДУМ, Ліги Православної Молоді і інших організацій.

ПОХОРОН відбувся в ПОНЕДІЛОК, 10-го серпня ц.р. на православному цвинтарі Ельмвуд Парк в Шикаґо, Ілл.

Горем прибиті:

Мама — ОКСАНА ЮРЧЕНКО,
син Покійного — ВОЛОДИМИР,
дядько — ГРИГОРІЙ,
сестра — ЛЕСЯ,
шваґер — ЛЕОНІД,
племінники — ЮРІЙ і ПЕТРО.

Ділимося болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 5-го серпня 1964 р. в Бостоні упокоївся в Бозі, по довгій і важкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ БАТЬКО, ТЕСТЬ, ДІДУНЬО, ШВАҐЕР і ВУЙКО

Д-р ДМИТРО БРЕЧКА

бувший старшина Української Галицької Армії та довголітній працівник Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові.

ПОХОРОННІ Богослужения відбулися в українській католицькій церкві Найсвятішого Серця Ісуса в Бостоні з похоронного заведення п. Володимира Бойка дня 8-го серпня 1964 р. на католицький цвинтар St. Michael's — Roslindale, Mass.

Горем прибиті:

Донька — ВІРА,
зять — МИХАЙЛО ГРИЦЕНКО,
внуки — ХРИСТИНА і ЮРІЙ,
СЕСТРИ і БРАТИ — в Польщі
та РОДИНА в Америці.

Замість квітів на могилу бл. п. дир. МИКОЛИ КОРЧИНСЬКОГО складаємо $100.00 на будову Української Колеґії і Семінарії св. Василія в Стемфорді, Конн.

Д-р ОСТАП і ЗЕНЯ БАРАН з родиною.

Замість квітів на могилу Дорогенької і Незабутньої бл. п. АРЕТИ МАРТИ БАРТОШКО складаю $10.00 для українських сиріт в Німеччині. Опечаленій Родині вислови щирого співчуття.

О. БУНЕЦЬКА з Діточками.

Замість квітів на свіжу могилу сл. п. ІРИНИ ДОМБЧЕВСЬКОЇ б. сестри-жалібниці УСС і УГА складаю $10.00 на Дар Українському Воєнному Інвалідові. Осиротілій Родині передаю вислови сердечного співчуття.

ГАННА ДМИТЕРКО - РАТИЧ.

DNIPRO
698 Sanford Ave.
Newark, N.J.

СПЕЦІЯЛЬНИЙ ЛІТНІЙ ВИПРОДАЖ: на спортові мужеські сорочки ф-ми „Мангеттен" і на жіночу спідню білизну.

Праця
PARTNER WANTED

Увага! Увага!

Українська друкарня
пошукує від зараз
ДРУКАРЯ - СПІЛЬНИКА.

Знання преси й лінотипу потрібне. Можливість продажі з причини хвороби в родині.

PRINTING SHOP
212 Dayton Avenue
CLIFTON, N.J.

Праця
MALE & FEMALE

ОПЕРЕЙТОРИ - КИ ЧОЛОВІКИ або ЖІНКИ
Тільки досвідчені при ліпших суконках і блюзках. Праця на штуки. Добрі зарібки, юнійна фабрика.
UNION SPORTSWEAR
86 Meserole Street, Brooklyn
Take Canarsie BMT 14 St. Line to Montrose Ave., or Lorimer St. Bus to Meserole St. or Wilson Ave. Bus or Jamaica Line.
EV 7-4825

Real Estate

Зажий вигідно!

Поглянь на цю гарну парцелю на 25 акрів, з доброю твердою дорогою 500 стіп і 3-ма мешкальними будинками з повним умеблюванням помешкань до винайму. Касиновий будинок і простора стодола. Тільки 4 милі до міста та недалеко оселі Українського Народного Союзу. Власник продає з власною шкодою за — $13.200. За подробицями писати:

SAM KATES, Salesman
Harold W. O'Connor, Realtor
Granite Rd., Kerhonkson, N.Y.
Tel.: Kerhonkson 4141.

АСТОРІЯ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ 3-род. дім, з лікарською канцелярією, 30 x 100. $210.00 рент і вільні 4 кімн. Оливне огр., мосяжні рури, 1 бльок від сабвею при 30-16 32-ій вул. — $32,000. За замовленням:
SIMONE
31-14 30th Ave.; RA 1-2345.

ПРОДАЖ з ВТРАТОЮ
$12,000
Дім, 2 спальні, гараж на 2 авта, огрівання гар. водою, чудова околиця, 1½ акр., ідеальне для пенсіонерів. Близько Союзівки.
KOPP OF KERHONKSON, N.Y.
Tel.: Kerhonkson 7500

ОКАЗІЙНО на ПРОДАЖ
45 акрів землі, 7 хвилин від Союзівки, 2000 стіп до головної дороги, трейлер, джерельна вода, електрика. Ціна $8,000.
15 кімнатний дім в перфектному стані, 3 акри землі, чудова околиця, річка. Ціна $10,000.
38 акрів землі, 12 бонгал, 5 хвилин від лещетарського з'їзду на Міневасці, фільтрований басейн, річка. Ціна $40,000.
Stephan OLEKSIW
P. O. Box 348, Kerhonkson, N. Y.
Tel.: 7692

ЗІ СПОРТУ

ТЕНІСОВІ ПЕРШОСТІ УСЦАК НА СОЮЗІВЦІ

Щорічні тенісові першості Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбуваються в 3-ох днях кінця тижня, полученого із Днем Праці, запляновані в цьому році на дні 5-го, 6-го і 7-го вересня на вакаційній оселі У. Н. Союзу „Союзівці". Ці традиційні змагання мають вже свою історію і цілу галерію чемпіонів у конкуренціях поодиноких гор чоловіків, жінок, юнаків і юначок. Тенісові першості УСЦАК є найбільш реґулярними першостями у спорті українців Америки і Канади. Організація і провід цих змагань спочивають у фахових руках ланкового тенісу УСЦАК інж. Богдана Рака та його клюбових співробітників із Карпатського Лещетарськтого Клюбу, який від початків тенісових змагань на „Союзівці" перебрав на себе їх влаштовування.

Цьогорічні змагання не різнитимуться своєю програмою від попередніх, але є вигляди, що число учасників дальше зросте. Щоб усі гри проходили якнайсправніше і за пляном, в цьому році льосування елімінацій та першої рунди гор відбудеться вже декілька днів перед змаганнями на засіданні комісії змагань в Ню Йорку. Тому кожний учасник повинен обов'язково прислати на час, тобто до 27-го серпня, своє зголошення, а крім цього ще скоріше подбати про замовлення для себе приміщення на „Союзівці". Переможці поодиноких конкуренцій одержать чаші, уфундовані УНСоюзом, „Свободою" та „Союзівкою" і грамоти від управи УСЦАК.

В цьому ж самому часі відбудуться на „Союзівці" також плавацькі змагання за першість УСЦАК, які все ще не здобули собі належної популярности. Знаємо, що є в нас багато молоді, яка постійно вправляє плавання, тому і повинні б ці плавацькі змагання на просторому басейні „Союзівки" притягнути більше число молоді, головно з рядів юнацтва. Зголошення до обидвох першостей приймає: Mr. Bohdan RAK, 43-21 49th St., Long Island City, N.Y. 111104. Телефон: 212 — TW 8-7685.

ФУТБОЛІСТИ І ТЕНІСТИ „ЛЬВОВА" ПЕРЕМАГАЮТЬ

Футболісти „Львова", Клівленд, закінчили весняний сезон. Передостанні змагання проти грецького „Олімпік" тривали всього 70 хв. При стані 1:1 (ворота для українців: Василів) греки попросили суддю, щоб перервав гру тому, що розмокле грище не дозволяє на нормальну гру. Під протести „Львова" суддя погодився на вимогу греків. Тепер Ліґа має вирішити, що з цими змаганнями зробити: діграти 20 хвилин, повторити чи затвердити вислід „статус кво", тобто 1:1.

Останні змагання проти Німецької Централі виграв „Львів" 2:1 (1:0). Обидвоє воріт для українців здобув Олег Вербинець. З точками 11:1, (якщо рахувати вислід з греками 1:1) і ворітьми 26:5, „львов'яни", як певний лідер, пішли на вакації. Провідник Іван Жиґа мабуть додержить своєї обіцянки ввести дружину знов до найвищої кляси, та не знати, чи там вона вдержиться. Для цього треба пожвавити тренінґ „до квадрату".

На ювілейні святкування 15-річчя „Львова" цієї осени управа Клюбу, яку очолює проф. Роман Чучкевич, задумує спровадити футболістів популярної тут в нашому місті „України" з Торонта.

Теністи „Львова" програли минулого року в Шикаґо з тамошніми „Левами" 1:8. Тепер клівлендцям удався реванж у відношенні 5:4. Вислід „висів на волоску непевности" до останньої хвилини подвійної гри В. Лютий і Ю. Грабець — О. Струць і З. Форович. Остаточно перерішила справу солідна серва провідника і капітана „Львова", Віктора Лютого. Характеристичне, що цей найстарший змагун, а з ним наймолодший Андрій Попель, були головними двигунами перемоги своєї дружини, здобуваючи для неї по 1½ точки (в поодинокій і подвійній грах). Ролю золотої середини виповнив солідно, як завжди, Борис Раковський. Помітно поправився Юрій Грабець, який був на крок від перемоги над ревеляційним Оскаром Струцем (як кажуть, друга середньошкільна ракета на все Шикаґо). В дружині гостей теж характеристичне, що єдиний ветеран і провідник Роман Костів не зазнав повної, чи хочби частинної поразки. Солідні Юрій Процик (тільки: де серва?) і Михайло Кулицький. „Львов'яни" переважали в подвійних грах, закінчуючи їх двома перемогами і одною програною. Поодинокі гри закінчилися вислідом 3:3.

Після змагань переможні тенісісти „Львова" приймали на свій приватний кошт суперників з Шикаґа. То зветься справжнє аматорство.

О. Гайський

ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР НА „ВЕРХОВИНІ"

Традиційний вже щорічний відбиванковий турнір чоловіків і жінок на „Верховині" відбудеться в цьому році 22 і 23 серпня. Перехідні чаші, які уфундував УРСоюз, знаходяться в руках жіночої дружини „Чорноморської Січі" з Нюарку, яка здобула в минулому році перше місце, та в руках дружини чоловіків Української Централі з Пассейку, яка двічі здобула чашу. Чаша здобута три рази цим самим клюбом залишається в нього на власність. Першу чашу жінок здобула вже раніше на власність дружина „Довбуша" з Ню Гейвен за три чемпіонати, а чашу чоловіків здобули раз раніше відбиванкарі „Плаю" з Ню Йорку. Початок турніру в суботу, о год. 2.00 по полудні.

Зголошення до участи в турнірі приймає ланковий відбиванки СУАСТ - Схід на адресу:

Dr. M. SNIHUROWYCZ
1 Goodwin St., New Haven, Conn.
Тел.: 203 — 469-9707.

або М. Яворський на адресу:
U.W.A. RESORT CENTER
Glen Spey, N.Y.

Адміністрація „Верховини", оселі УРСоюзу, забезпечить змагунів та їх провідників нічлігом і прохарчуванням за мінімальними оплатами.

На цій же оселі відбудуться в суботу, 22-го серпня, легкоатлетичні змагання СУАСТ-у для чоловіків і юнаків. Передбачені є змагання в таких конкуренціях: біги 60 м, 100 м, 1,500 м, мет диском, стусан кулею і стрибок вдовжінь. — Початок легкоатлетичних змагань о год. 10 рано.

Яворський

ВІДБИВАНКАРІ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ ЗДОБУЛИ ПЕРШЕ МІСЦЕ

В змаганнях за чашу Білоруської Оселі, які відбулися 11-го липня на цій оселі в Глен Спей, Н. Й., взяли участь чотири відбиванкові дружини чоловіків, а саме: Українська Централя — Пассейк, Білоруський С. К. „Ньоман", С. К. „Верховина" і Мадярський С. К. з Ню Йорку. Змаганнями, які відбувалися системою кожний з кожним та з фіналом між двома першими, проводив ланковий відбиванки СУАСТ-Схід д-р Михайло Снігурович.

Перше місце і чашу Білоруської Оселі здобула дружина Української Централі Пассейк, а дальші місця зайняли: Б. С. К. „Ньоман", С. К. „Верховина", та Мадярський С. К. Організатором змагань був Б. С. К. „Ньоман", господарем згадана оселя, а суддювали інж. Л. Харченко, Г. Артвюшенко і д-р М. Снігурович.

УСК ПЕРШУНОМ НА СПОРТОВОМУ ПІКНІКУ

В програмі „Спортового Пікніку", який влаштовував УСК Ню Йорк, відбулися футбольні змагання — турнір з участю трьох українських дружин. Гри відбувалися системою кожний з кожним, зустрічі тривали 2X20 хвилин кожна. Після завзятих емоційних змагань перше місце здобула дружина УСК-у Ню Йорк перед „Чорноморською Січчю" з Нюарку і „Довбушем" з Ню Гейвен. Зголошена дружина Філядельфійського „Тризуба" не прибула на турнір. На закінчення цієї спортової імпрези на пікніку відбулося вручення переможцям чаші, що його довершив заступник голови СУАСТ - Схід д-р Снігурович, промовляючи коротко про значення таких зустрічей українських команд.

М. Я.

МІЖНАРОДНА ФУТБОЛЬНА ЛІҐА

„Дукля" здобула четвертий раз чемпіонат.

В минулому тижні закінчився п'ятий сезон Міжнародної Ліґи серією двох змагань між першуном цього сезону, польською гірничою дружиною „Заґлембє" зі Сосновца і трикратним переможцем попередніх „великих фіналів" Міжнародної Футбольної Ліґи, чехословацькою „Дуклею". „Дукля" зуміла в трьох попередніх сезонах вивезти кожний раз із Ню Йорку т. зв. Чашу Америки, перемагаючи у фінальних грах „Евертон" з Англії, „Америку" з Бразилії і „Вест Гем Юнайтед" з Англії. В цьому році „Дукля" натрапила на твердих противників у польській дружині, яка визначалася швидкістю, завзяттям і доброю кондицією. В першій зустрічі в середу, 5-го серпня, „Дукля" зуміла отрястися з початкової переваги і гураґанних атак поляків. Після втрати воріт вже в першій хвилині „Дукля" подбала про вирівняння висліду, й опісля, опановуючи грище, концертово грою здобула двоє воріт і заслужену перемогу 3:1.

В других змаганнях між цими двома слов'янськими дружинами сателітів, у соняшну, але не гарячу неділю, 9-го себпня, чехо-словаки стрілили перші ворота і вели розумну тактичну гру, маючи за собою перевагу трьох воріт в двох фінальних зустрічах. Поляки вибороли важкою працею вирівняння рахунку аж на 15 хвилин перед кінцем, але вже не вспіли добитися переможних воріт. Треба однак кінцевий стан 1:1 вважати великим успіхом молодої польської одинадцятки, коли взяти під увагу рівень гри і досвід їх суперників, дружини „Дуклі". Воротар „Заґлембя" Шиґула оборонив при стані 0:1 для „Дуклі" карний удар дуже притомним п'ястукуванням сильного стрілу.

Непереможна „Дукля" здобула четвертий раз Чашу Америки і має за ввесь час участи в Міжнародній Футбольній Лізі 11 виграних та чотири нерішені зустрічі. В наступному році чехо - словаки привезуть знова цю чашу до Ню Йорку на черговий „великий фінал" з чемпіоном сезону 1965 р.

в. с.

ЗІСТРІЛЕНИЙ ТУРЕЦЬКИЙ ЛІТАК

Кіпрський грек оглядає рештки зістріленого кіпрськими греками турецького літака, що брав участь в налеті на місцевість Ксерос на Кіпрі.

Філіппіни знову посередничать між Маляйзією і Індонезією

Маніля. — Філіппінський міністер закордонних справ знову заходиться довести до злагоди між південно-східньою азійською державою Маляйзією та Індонезією. Індонезійський президент Сукарно проголосив був від самого початку постання Маляйзії, що він „знищить" її, закинувши Маляйзії, що вона є ніби тільки параваном для британського „імперіялізму". Маляйзія, яка не має власної армії, має оборонний союз з Британією; індонезійські вояки ведуть проти Маляйзії партизанську війну. Індонезія кількакратно погоджувалась на переговори, але завжди зривала їх та ламала домовлення, не припинивши інфільтрування своїми вояками Північного Борнео, що стало частиною Маляйзії. Тепер Індонезія буцімто знову погодилась на розмови „нижче міністерського рівеня" для підготови нової міністерської зустрічі. Недавню зустріч маляйзійського прем'єра й індонезійського президента в Токіо зірвав Сукарно, не захотівши відкликати своїх партизанів з індонезійської території.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

„Гладіятори на стадіоні"

Навівши приклад про одно з футбольних змагань, коли „гравців одного за одним виносили з поля", „Молодь України" з 5-го серпня стверджує: „Сиґнали про те, що грубіяни вільно почувають себе на баґатьох футб. зустрічах кляси „Б" в нашій республіці, про дивний лібералізм наших суддів надходять досить часто. Час уже президії Федерації Футболу України підвищити вимоги до суддів, зажадати від них рішучих дій проти хуліґанів".

Видання творів Т. Шевченка

„Книжкова Палата УССР видала підготований до друку М. Багричем бібліографічний показник творів Т. Шевченка, випущених у Совєтському Союзі, з 1917 по 1963 рік. До нього включено видання творів великого Кобзаря 42-ма мовами народів СССР." („Літературна Україна" з 4 серпня).

Винахід Зюзіна і Петрова...

Як повідомляє „Радянська Україна" з 6-го серпня 1964 р. — „інженери Всесоюзного науково-дослідного інституту Юрій Зюзін і Євгеній Петров участи в Міжнародній Фут завданням". Яким саме? — виявляється, що вони винайшли кишеньковий магнетофон на батерійках, назвавши його „Бльокнот". Винахід Зюзіна й Петрова занадто наґадує кишенькові магнетофони, „мейд ін Джапен" вже декілька років тому.

Збори Відділів Українського Народного Союзу

НЕДІЛЯ, 16-го СЕРПНЯ, 1964 р.:

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Місячні збори В-та св. Василія, Відд. 339, о год. 3-ій по пол в домі Укр. Громади при 3322 Н. Лавренс вул. — С. Лупацій, секр.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Посмертні згадки

ЯКІВ СОКАЛЬЧУК, довголітній член В-тва св. Арх. Михаїла, Відділу 357 в Northumbriand, Pa., помер по короткій і важкій недузі дня 13-го липня 1964 р. на 77-му році життя. Покійний народився в селі Юшківцях, пов. Бібрка, Україна. Залишив в смутку дружину Ксенію з дому Скрут, двох синів Івана і Богдана та дочку Анну, зам. Снайдер; брата Ігната, внуків і правнуків. Похорон відбувся 16-го липня ц.р. при участі Родини і Знайомих. Вічна Йому Пам'ять!
С. Возьний, секр.

ТЕКЛЯ ҐБУР, членка Т-ва Сокіл, Відд. 336 в Клівленді, Огайо, померла дня 31 липня 1964 року. Покійна походила з села Яворник, пов. Добромиль, Україна. Залишила в смутку мужа Йосипа, сина Михайла, дочку Марію і двох внуків. Похорон відбувся 3-го серпня ц.р. з пох. заведення до укр. православної церкви св. Володимира Вел., при участі Родини, Приятелів та членів Т-ва, а опісля на цвинтар в Бруклин-Гайтс. Вічна Їй Пам'ять!
Гр. Кісіль, секр.

ОЛЕКСА БЕРЕЖНИЦЬКИЙ, довголітній член 375 Відділу в Філядельфії, Па., упокоївся в Бозі 3-го серпня 1964 року. Покійний народився в селі Городище, пов. Самбір. До УНСоюзу вступив в жовтні 1935 року. Залишив в смутку одинокого сина Лаврентія. Похорон відбувся в п'ятницю, 7-го серпня ц.р. Вічна Йому Пам'ять!
П. Тарнавський, секр.

ЄВДОКІЯ МАКУХ із Ворен, Огайо, членка Б-тва св. Івана Хрестителя, Відд. 230 в Йонґставн, Огайо, померла 18-го липня 1964 р., проживши 55 років. Покійна народилася в селі Ремизівці, пов. Золочів, Україна. Залишила в смутку мужа Дмитра. Похорон відбувся 20-го липня з церкви св. апп. Петра і Павла у Ворен, Огайо, при участі Родини, Знайомих і членів Б-тва. Покійну поховано на цвинтарі св. апп. Петра і Павла. Вічна Їй Пам'ять!
П. Ліщак, секр.

ДМИТРО ХРИСТАН, член Б-ва св. Юрія, Відд. 379 в Шікаґо, Ілл., помер 2-го серпня 1964 р. на 41-му році життя. Походив зі села Саджава, пов. Коломия, Зах. Україна. Залишив в смутку дружину Марію і дві доньки — Анну і Ірину. Похорон відбувся в середу, 5-го серпня ц.р. з похоронного заведення до катедри св. о. Миколая. Похоронений на укр. цвинтарі св. о. Миколая. Вічна Йому Пам'ять!
М. Семків, секр.

Ukraine Company
Department Store
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-8550 New York City
ВЕЛИКИЙ КОБЗАР
в англ. мові вид. КУК, Канада.
Ціна дол. 8.00.

Різне

Українське Висилкове Бюро
Roman Parcel Service
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430
— висилає —
НАДАЛІ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І НОВІ ХАРЧЕВІ.
Урядові години: від 8:30-7 веч.
Субота до 6-ої веч.
В неділю через липень і серпень
БЮРО БУДЕ ЗАКРИТЕ.

Українське Висилкове Бюро
GLOBE PARCEL SERVICE
48½ East 7th Street
NEW YORK 3, N. Y.
Tel.: GR 3-1785
Висилає пачки з ЗДА та стандартові і комбіновані пачки з СССР

ДО ВИНАЙМУ

МЕШКАННЯ ДО ВИНАЙМУ
4 кімнати, лазничка, з опалом.
191 Grand Street
JERSEY CITY, N.J.

* Забезпечення коштує так мало!
* Брак забезпечення коштує так багато!
* Забезпечіться в Українському Народному Союзі!

Історичне оповідання
У ГОСТЯХ ДОБРЕ, ДОМА ЛІПШЕ
Ціна — 85 ¢
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J. 07303

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLINNIN, Inc
Директор
Похоронного Заведення
123 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура
Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

Засновано 1920 р. Tel.: AL 4-8779; AL 4-8717
„КОВБАСНЮК АҐЕНЦІЯ"
НОТАРІЯЛЬНЕ БЮРО
286 E. 10th Street New York 9, N. Y.
- ВІЛЕТИ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ;
- ВСЯКІ ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ;
- ВСІ РОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕНЯ;
- ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ;
- ПАКУНКИ ДО ВСІХ КРАЇН ЕВРОПИ І АЗІЇ.

Міжнародні поштові перекази.
Віра КОВБАСНЮК-ШУМЕНКО Антін ШУМЕНКО
ВІДКРИТО: в кожний день: 9:30 — 6:30 веч.
в понеділок — 7:30 веч.
Через місяці:
ЛИПЕНЬ і СЕРПЕНЬ в СУБОТИ ЗАКРИТО

Видання Об'єднання Українських Жіночих Організацій Америки, Інк.
Зредагувала
СТЕФАНІЯ ГАЛИЧИН
Обгортка
мистця П. ХОЛОДНОГО.
Ціна книжки 2.— дол.
в твердій оправі
з срібними витисками $2.50
Книжку можна набути в
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

В НАШІЙ КНИГАРНІ МОЖНА НАБУТИ:
Микола КОВАЛЕВСЬКИЙ
ПРИ ДЖЕРЕЛАХ БОРОТЬБИ
СПОМИН, ВРАЖЕННЯ, РЕФЛЕКСІЇ
ЗМІСТ:
Слово про автора.
Частина І-ша. На Передодні.
На чернігівських хуторах. Чернігів. В дорозі між Польщею і Україною. Революційне обличчя України. Українці в Москві. Поворот на Україну. В Лук'янівці. В українському підпіллі. Полтава. Творчим шляхом. Революція в поході.
Частина ІІ-га. Революційний зрив (1917-1920)
Перший етап. В дзеркалі київської преси. Проблема збройних сил. Перший універсал. Світла і тіні Генерального Секретаріяту. Від романтики до реалізму. Тінь червоної імперії. Верестейський мир. На передодні гетьманського перевороту. В огні повстання. Директоріянське інтермеццо. Кам'янецький період.
Частина ІІІ-тя. На чужині (1920-1939)
Перші враження з-над Висли. Між Віднем і Прагою. Польська динаміка. На варшавському перехресті. Два осередки українського життя. На переломі. Справа нормалізації. Варшава як інформаційний осередок. Напередодні вибуху.
Сторінок 717 + 3 сторони. Гарний читкий друк
Тверда обгортка.
Ціна — 6 дол. 80 центів
Замовлення і належність ТІЛЬКИ (чеками або поштовими переказами) слати на адресу:
SVOBODA
P. O. Box 346 — Jersey City 3, N. J.

У ВИДАВНИЦТВІ „СВОБОДА"
ПОЯВИЛАСЯ ПОВІСТЬ ДЛЯ МОЛОДІ НАГОРОДЖЕНА ПЕРШОЮ ПРЕМІЄЮ НА ЛІТЕРАТУРНОМУ КОНКУРСІ СФУЖО В Р. 1961
СОФІЇ ПАРФАНОВИЧ
ТАКИЙ ВІН БУВ...
(ІСТОРІЯ ОДНОГО ПСА)

Сторін 200. Ціна $3.00 в м'якій оправі
Це не оповідання про щоденне життя пса чи, як хтось думає, песика-іграшки господарів. Тут пес і люди тісно пов'язані і разом творять історію наших днів з війною, долею-недолею людей і вірного їх товариша пса з усіми трагічними воєнними діями аж до еміграції за океан включно. Авторка написала повість легким стилем та героєм її зробила пса, щоб дати до рук нашої молоді книжку, з якої вона довідається про історію батьків.
Замовлення і належність
тільки ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ слати на адресу:
"SVOBODA" — P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

ТАРЗАН. ч. 5287. Щасливе закінчення...

Швидко відбулося схоплення відступників - злодіїв слоносої кости!

Приятелі мавполюда погодилися бути носіями награбованого добра...

Після того група повела в'язнів до найближчого міста... До міста, звідкіля Тарзан почне нову небезпечну пригоду...